

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	6111898862
Dátum vydania rozhodnutia:	09.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6111898862.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 9. júla 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému Bc. N. U. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012, sp. zn. 3To 113/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 21. augusta 2012, sp. zn. 2T 73/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Bc. N. U. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 21. augusta 2012, sp. zn. 2T 73/2011, bol obvinený Bc. N. U. uznaný za vinného z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. februára 2010 okolo 14.00 hod. v Krupine ako riaditeľ Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Bystrica - Východ obstaral od podriadeného policajta ppráp. N. N., nar. XX. A. XXXX USB kľúč, na ktorom bol uložený obrazovo - zvukový záznam z časti priebehu dokumentovania priestupku, ktorý mal usvedčovať vodiča motorového vozidla zn. Porsche 9PA s evidenčným číslom U. G. N., nar. X. K. XXXX, trvale bytom U. č. XXXX/X, že tento mal dňa 14. februára 2010 v skorých ranných hodinách odmietnuť podrobiť sa dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu a lekárskemu vyšetreniu na odber krvi spojeného so zistením alkoholu v krvi, ktorý záznam bol vytvorený služobnou policajnou videokamerou. Tento záznam napriek tomu, že ho mal k dispozícii nedoložil do príslušného priestupkového spisu, ale 24. februára 2010 vo svojej kancelárii riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Bystrica - Východ v rozpore so skutočnosťou dal pokyn podriadenému ppráp. Bc. J. X., nar. XX. G. XXXX., aby napísal úradný záznam s obsahom, že tento obrazovo - zvukový záznam sa z technických príčin nepodarilo uchovať a usmernil ho, aby takto vyhotovený úradný záznam doložil do konceptu priestupkového spisu OO PZ Banská Bystrica - Východ č. p. ORP-201/OBV-OV-2010. Týmto konaním podstatne sťažil riadne objasnenie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/, písm. k/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v

znení neskorších predpisov, čím porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/, písm. f/, písm. g/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 800 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol mu ustanovený pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Na podklade odvolania obvineného proti vyššie citovanému rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd rozsudkom z 21. novembra 2012, sp. zn. 3To 113/2012, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obvineného Bc. N. U. podľa § 326 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 800 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

V ostatných častiach ostal rozsudok okresného súdu nezmenený.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu podal obvinený Bc. N. U. písomným podaním z 5. marca 2013 (doručenom súdu prvého stupňa 6. marca 2013) prostredníctvom splnomocneného (z 5. marca 2013) obhajcu JUDr. Jozefa Švarca dovolanie.

Domáhal sa ním zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012, sp. zn. 3To 113/2012, s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, zrušil aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 21. augusta 2012, sp. zn. 2T 73/2011, vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. podľa obvineného spočíva v tom, že rozhodnutie o jeho vine je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pretože súdy obidvoch stupňov nesprávne vyhodnotili celú dôkaznú situáciu, v dôsledku čoho dospeli k nesprávnomu právnomu záveru o jeho vine (okrem iného mal postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného) a aplikáciou § 285 Tr. por. mal byť spod obžaloby oslobodený. V tejto súvislosti opakovane poukázal na to, že dôkazný stav vo veci so zreteľom na § 2 ods. 10 Tr. por. celkom logicky vyvoláva pochybnosti, či sa skutok stal a či sa ho dopustil v mieste, čase a spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Podľa jeho názoru sú napadnuté rozsudky založené na úvahách súdu, ktoré sú nesprávne a nezodpovedajú takému skutkovému stavu, ktorý by jednotlivo a v súhrne bol spôsobilý na prijatie absolútne nespochybniteľného záveru o jeho vine. Nie je správny názor, že konal neštandardne dávaním pokynov podriadenému Bc. X., aby vypracoval záznam o nepoužiteľnosti, resp. neupotrebitelnosti videa pre priestupkové konanie, a teda že nemal právomoc konať ako priestupkový orgán vediac, že v tomto prípade môže svojim konaním zvýhodniť G. N., ktorého vôbec nepoznal a žiadnymi dôkazmi nebola preukázaná akákoľvek spojitosť medzi ich osobami. Nesprávna je aj úvaha súdu druhého stupňa, že konanie Mgr. U. vo vzťahu ku službukonajúcim príslušníkom Policajného zboru N. a X. našlo svoj výraz zjavne v jeho ovplyvnení, lebo nepodporil chvályhodný razantný postup policajtov zasahujúcich proti priestupcovi, naopak usmerňoval podriadených nezákonným spôsobom v snahe zmariť objasnenie priestupku a nepriaznivé následky pre priestupcu, pokiaľ mal odmietnuť dychovú skúšku, a potom odobratie vzorky na alkohol v krvi. Obvinený poukázal na to, že N. a X. na pracovnej porade OO PZ Banská Bystrica - Východ ocenil pochvalou. Navyše v žiadnom konaní nebolo dokázané, že Mgr. U. kohokoľvek ovplyvňoval, že mal snahu vyhovieť, či už pod rôznym nátlakom

priestupcu zjavne so značným vplyvom v takzvaných vyšších kruhoch so snahou zmazať priestupok. Tieto úvahy súdu II. stupňa z vykonaného dokazovania nevyplývajú, lebo sa na mieste údajného priestupku nenachádzal a logicky preto nemohol nikoho a ničím ovplyvňovať. Čiastkovými úkonmi nemal ani nepriamy úmysel zneužiť právomoc. Priebeh udalosti zo 14. februára 2010 zisťoval na pokyn nadriadených. Získaný videozáznam na súkromnom USB kľúči skopíroval do služobných počítačov JUDr. U. a JUDr. Y., hoci takýto záznam nemožno považovať za zákonný a vierohodný dôkaz s takou výpovednou hodnotou, aby usvedčoval G. N. zo spáchania skutku. Títo nadriadení ako aj JUDr. S. ho hodnotili ako neupotrebitelný pre priestupkové konanie. Nedokumentoval totiž samotné spáchanie priestupku a neobsahoval poučenie priestupcu a jeho reakciu naň. Konečné a právoplatné rozhodnutie vo veci Ing. G. N., ktoré stále nie je k dispozícii, je základnou prejudiciálnou otázkou, majúcu zásadný význam (ak má byť naplnená hodnotiacia úvaha súdu, že hodnotenie prislúcha len konajúcemu správnomu orgánu vo veci) pre rozhodnutie o jeho vine alebo nevine. Neexistencia právoplatného rozhodnutia o tomto priestupku, bráni rozhodnutiu o jeho vine, že zavineným protiprávnym konaním v prospech priestupcu naplnil znaky trestného činu, teda že úmyselným konaním spôsobil inému škodu, alebo zadovážil sebe alebo inému neoprávnený prospech. Prospech a ani motivácia mu neboli žiadnym spôsobom preukázané.

Okresný súd na podklade § 376 Tr. por. doručil 12. marca 2013 dovolanie obvineného na vyjadrenie iba prokurátorovi.

Z vyjadrenia prokurátora okresnej prokuratúry vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný. Argumentácia obvineného v dovolaní neobstojí. Svedok Bc. J. X. jednoznačne a nepochybne uviedol, že na požiadanie obvineného, ktorý bol jeho nadriadeným vyhotovil záznam o tom, že videozáznam sa nepodarilo z technických príčin uchovať (napísal to v takom znení, ako to žiadal obvinený) a založil ho do spisu. Okresný súd pri právnom posúdení žalovaného skutku, ktorého znenie v súlade s vykonanými dôkazmi pri zachovaní jeho totožnosti upravil, postupoval v súlade so zákonom, čo vyplýva z rozhodnutí súdov oboch stupňov. Navrhol preto dovolanie obvineného odmietnuť ako nedôvodné.

Okresný súd Banská Bystrica následne dovolanie obvineného 8. apríla 2013 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je zákonný dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ alebo písm. f/ Tr. por.

Najvyšší súd s ohľadom na obsah dovolania dospel k záveru, že dovolaťelom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie je daný.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo súdnej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Z obsahu podaného dovolania je teda zrejmé, že obvinený v ňom namieta nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov oboma súdmi a nahrádza ich svojimi vlastnými úvahami.

Dovolací súd však nebol oprávnený takto zistený skutkový stav preskúmať a meniť, ako sa toho domáha obvinený v podanom dovolaní. Iné skutočnosti, ktoré by preukazovali iný dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. obvinený neuviedol a tento pri preskúšaní podaného dovolania nezistil ani najvyšší súd.

Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že nepostihnutie priestupcu v priestupkovom konaní nemá žiadny vplyv na posudzovanie tejto trestnej veci obvineného. Podstatou v danej veci bolo a je, že obvinený v postavení riaditeľa obvodného oddelenia Policajného zboru vedome vydal podriadenému pokyn na vyhotovenie úradného záznamu, že videozáznam sa neuchoval, hoci tento existoval, ba mal ho aj k dispozícii a dal pokyn na odoslanie priestupkového spisu do miesta bydliska priestupcu bez tohto videozáznamu a pritom vzhľadom na svoju prax a služobné skúsenosti musel vedieť, že tým môže zmariť objasnenie priestupku a ak sa tak stane, bude to na prospech priestupcu. Súdy nie sú viazané právoplatnými rozhodnutiami v priestupkovom konaní správnych orgánov.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.